

Проф. Маннонов А.

АФГОН АДАБИЁТИДА ГЕНДЕР МАСАЛАСИ

Афғонистон¹ кўпмиллатли мамлакат. Ҳозирда бу мамлакат ҳудудида 30 дан зиёд катта ва кичик халқлар ва элатлар, этник гуруҳлар, жумладан, паштунлар (афғонлар), дарийзабонлар, ўзбеклар, хазоралар, тожиклар, чораймоқлар, туркманлар, нуристонликлар, балужлар, ҳиндлар ва бошқалар истиқомат қиласидилар. Бу халқ ва элатларнинг шаклланган муштарак маданияти, тарихи, диний қарашлари, урф-одатлари билан бирга ҳар бирининг ўзига хос қисмати, турмуш тарзи, урфи, фольклорлари мавжуд.

Мамлакатнинг аксарият аҳолиси пашту, дарий (форсий-кобулий) ва ўзбек тилларида сўзлашадилар.

Ушбу мақолада Афғонистон давлат тилларидан бири бўлган пашту, яъни, афғон тилида яратилган халқ оғзаки ижодиётининг назмий турлари сирасига кирадиган икки мисралик ландэйларда аёл образи, унинг тақдири, аянчли қисмати, ижтимоий мавқеи билан боғлиқ бир қатор мавзулар ҳақида сўз юритилади.

Ландэй афғон (паштун) халқи оғзаки лирик шеъриятининг ўзига хос ва энг оммабоп тури, майший қўшиқларнинг энг типик намунаси ҳисобланади. Бу шеър тури халқ орасида шунчалик кенг тарқалганки, паштунларнинг оғзаки ижодини ландэйсиз тасаввур қилиш мумкин эмас. Бу икки мисралик қофиясиз шеър ҳажман ниҳоятда қисқа бўлишига қарамай, муайян фикр ва кечинмани ёрқин, ажойиб бадиий чизгиларда ифодалаб бера олиши билан машхур. Ландэйларнинг мазмун доираси ниҳоятда кенг бўлиб, уларни яратишда юзлаб, минглаб кишилар: йигит-қизлар, оддий саводсиз чорвадор, кўчманчилардан тортиб, машхур шоирларгача иштирок этадилар ва бу жанр орқали ўз туйғу-кечинмалари, ўй-фикрлари, дарду ташвишлари, орзу-умидлари, баҳту шодликларини ифодалайдилар. Бу жанрда ошиқ-маъшуқларнинг изтиробу қувончлари, беғубор ёшлиқ сурурию, чуқур ижтимоий мазмундаги жанговарлик туйгулари, ватандан жудолик ҳасратлари, ватан муҳаббати, эл-юрт ҳимояси, ижтимоий тенгсизлик, мардлик ва номардлик, ишонч ва алдов, қариллик андуҳлари, фалсафий дидактика ва бошқа мотивлар чиройли, қўйма образлар, қочиримлар, ҳазил ва киноялар, ҳажвлар воситасида ўз тажассумини топади.

¹ Шуни таъкидлаш керакки, “Афғонистон” атамаси, дастлаб, XIII-XIV асрларга оид манбаларда учрайди. Бирок бу атама у даврларда ҳозирги географик ҳудудга эга бўлган Афғонистон мамлакати маъносида эмас, балки шу кундаги Афғонистон ва Покистон ўрталаридағи муштарак чегаранинг икки томонида жойлашган Сулаймон тоғлари ва улардан то Ҳинд дарёсигача уланиб кетган ҳудудларда яшовчи “афғонлар (паштунлар) ўлкаси” маъносида ишлатилган.

Ландэй атамаси пашту (паштӯ, паҳтӯ) тилидаги “لند” (“ланд”) – “қисқа, лўнда” маъноларини англатувчи сўздан ясалган бўлиб, таржимада “қисқагина, кичик шеър” маъносини беради.

Ландэй бор йўғи икки мисрадан ташкил топган, биринчи мисраси 9, иккинчи мисраси 13 бўғин этиб қатъий белгиланган строфик яхлитликка эга оқ шеърдир.

Халқ ландэйлари аноним асар бўлиб, ўз шеърий тузилиши, композицияси ихчам, бор йўғи қофияланмаган икки мисрадан иборат бўлиши билан бирга, кенг мавзу қамрови, рўй бераётган воқеаларга, ҳаёт тарзига маносабатини бетакрорлик билан ифодалашини сақлаб қолган. Омманинг колектив ижод намунаси бўлган ландэй аксарият ҳолларда ҳеч бир тайёргарчиликсиз инсон қалбининг тубидан юлиниб чиқиши, омма орасида пайдо бўлиб, омма орасига сингиб кетиши, омма орасида ниҳоятда тез тарқалиши, тезкорлик билан узоқ туманларга этиб бориши ва қисқа вақтда умумпаштун миллий қадриятига айланиши билан характерли ва у паштун фольклорининг авж нуқтаси бўлиб, бу фольклорнинг ҳеч бир бошқа жанри оддий халқ учун ландэйчалик тушунарли ва ниҳоятда кенг истеъмолда эмасдир.

Шу билан бирга, аёллар дилидан чиқсан кўпгина ландэйларда паштунлар жамиятида қадимий қабилавий жамиятда шаклланиб қолган ва ҳамон ҳукм суреб келаётган эркакларнинг аёлларга нисбатан қаттиққўллиги, уларга тобе бўлиш фалсафаси, зулм ва ҳақсизлик, жуфт танлашдаги тенгсизлик ҳукмрон бўлган муҳит таъсирида ҳаёт кечираётганликлари кўриниб туради. Олимларнинг таъкидлашича ўнмингларча айтилган ва ёзиб олинган ландэйларнинг энг кўп қисми айнан аёллар томонидан яратилган. Дарҳақиқат, ландэйнинг шеърий шакли, асрий анъаналари уларга – аёлларга ўз эҳтиросларини у ёки бу шаклда, бадиий кўринишда изҳор қилишга йўл очиб бериш имкониятини беради ва минглаб ажойиб, эҳтиросли ландэй намуналари хижрон онлари, ишқ изтироблари, висол севинчлари, жудолик афсуслари маъшуқа аёллар қалбидан, тилидан яратилади:

*Тоғлардек бўлди ғамларим ҳам,
Чўкиб ҳижрон ғамларига қолдим юқ остида.*

*Қайтар бўлсанг гар вақт ўтди,
Қора зулфларимда оқ гуллар гулламиш.*

*Юраккинам, сабр қил, йиглама!
Ёрим узоқ сафарга кетган, қайтишидан дарак йўқ!*

Мени қучогингга бос маҳкам,

Етар чўмилганим жудоликнинг совуқ сувиди.

Аёллар ландэйларида ошиқни ўзига ром этувчи қора майин соchlар, кўз, қош, лаб, бел, ноз-карашмалар шоирона, латиф ва чиройли бир қолипларда тасвирланиб, аёл ҳиссиёти содда тилда, аммо ёрқин намоён бўлади:

*Олганингда лабларимдан бўса,
Хумор кўзларимла сенга боқай.*

*Гар тақсам зулфимга сариқ гул,
Дилдорим, бўлгайсан девона булбул.*

*Дилдорим эгардан мен томонга эгилди,
Севгилимга бўса ҳадя қилдим, кўтарилиб оёқларим учida.*

Аёлларнинг имконияти чекланган ёпиқ афғон муҳитида ошиқона ноз-карашмали, ўтли нигоҳлари, хумор кўзлари, бебош ёшлиги, ўзининг шайдолиги ва аёллик жозибасини ёпиқ ва очиқ шаклда қўллаб, мақтай олиши, том маънодаги инсоний ҳиссиётларни баъзан очиқ-ошкора изҳорланиши ҳайратга солади, албатта.

Аёллар ландэйларининг талайгина қисми шижаатли ошиқ, ватан ҳимоясига отланган ботир жангчи эркак, унинг қаҳрамонлиги ёки билъакс, эркакнинг душманга таслим бўлиши, номардлиги, зиқналиги, ватани учун жон фидо қилмаслиги каби мавзулар билан боғлиқ.

Паштун аёлининг фикрича, шижаат, ғайрат, душманга нисбатан нафрат, матонатли қаршилик кўрсатиш, қийинчиликларга бардош бериш, заифлар ва аёлларни, ватан тупроғини, ҳудудини, қабиласи, халқини ҳимоя қилиш эркаклардаги ҳақиқий ошиқларга, умуман, афғон эркакларига хос комиллик сифатларидир.

Тарихдан ҳам маълумки, ватан ҳимояси, юрт озодлиги билан боғлиқ масалалар ҳақида гап кетганда, афғон аёлларининг алоҳида ўрни борлиги таъкидланиб келинади. Аёлларнинг ҳам ватан ҳимояси олдидаги бурчлари паштунларнинг “паштунвалай” деб номланадиган, асрлар давомида риоя этиб келинаётган ўзига хос ор-номус, шон-шараф, урф-одатлар билан боғлиқ ички тартиб-қонунлари (кодекслари)да белгилаб қўйилган ва бунга ҳозирда ҳам амал қилинади.

Паштунлар жамияти, қабила ва оилаларининг ривожланиш ва такомиллашиб жараёнида ҳам ўзаро, ҳам қўшнилари ва хорижий босқинчи бегоналар билан тўқнашув, келишмовчилик ва жангу жадаллар бўлиб турган.

Уларнинг тарихи ҳам шу каби бошқа жамоалар сингари чалкашликлар ва қонли воқеаларга эга. Аскарлар, қурол-аслаҳа ва отлар муҳим аҳамиятга эга бўлган. Қаҳрамонлар яхши жанг қиласиган, салобатли ва ўзларидан ҳам кеча оладиган бўлганлар ва шу каби хислатлар ушбу ландэйларда мақталади. Аёллар ландэйида мазкур анъаналарнинг давом этиши эркакларнинг жасурлиги ва жанговарлиги каби сифатлари мақтовидан бошланиб ўзига хос эпик пафос даражасида ҳам янграганлигини кўрамиз:

*Қонли шамирингни келтир,
Гулгун лабларим билан уни тозалай.*

*Шамиир заҳмларила кел менинг олдимга,
Заҳмларинг битгунича ёғдирай бўса сенга.*

*Шамирингни ялангочлаб ташла олдинга қадам,
Мен эса қулайин фахр этиб рақибларим устидан.*

*Сени қучогимга олиб қурбон бўламан,
Агар жанг майдонида ҳужумга ўтсанг.*

*Тенгдошларинг ўртасидан гар қозонсанг ғалаба,
Худога қасамки, ёрлик қўлин берурман сенга.*

*Агар туллик мерос бўлиб қолса ҳам,
Қайтармасман севгилимни Ватан жангидан.*

Урушда ватанини ва мустақилликни ҳимоя қилиш ҳақидаги ландэйлар қизлар ва аёллар томонидан жуда кўп айтилган ва шу мавзу ҳақида гап кетганда, олимлар 1880 йилда афғонлар ва инглизлар ўртасидаги Майванд майдонидаги жангда куйлаб, уни баланд овоз билан ҳолдан тойган ва чалажон жангчиларга ўқиб берган Малолай исмли қизни эслашади. Тарихчиларнинг гувоҳлик беришича, Малолай томонидан байроқнинг кўтарилиши ва баланд овозда қўйидаги ландэйнинг куйланиши жангда афғон йигитларининг ғолиб бўлишларида катта аҳамиятга эга бўлган:

*Агар Майвандда шаҳид бўлмасанг,
Азиз ёрим, сени шармандалиқдан ҳимоя қила олмасман.*

Паштун аёли ландэйларда ўз идеалидаги эркакларга хос олий сифатлар эгаси бўлган ёрни хоҳлайди. Қўйидаги ва бошқа юзлаб ҳаётий ландэйларда

шундай жасур аёлларнинг эркакларга талаблари ва хоҳиш-истакларини ифодалаш воситаси бўлиб хизмат қиласди:

*Шамирлар жсангидан қочма,
Ёшлар қонли шамирлар ила жсанг қилиб, қизларга эришадилар.*

*Ўзингни сардобада яширма,
Жасур йигитлар гўристонга емии бўлганлар.*

*Совчиликка бор ва унга айт,
Агар душманлардан озод бўлсанг, сенга хамроҳ бўламан
(сен билан қочаман).*

*Эртага мени сенинг ишқингда айблашади,
Ҳақиқат пайти келди, [мард бўлиб] инкор этмайсан.*

Биз таъкидламоқчи бўлган кейинги тоифа ландэйлар аксарият афғон аёлларининг тенгиззик жамиятидаги чуқур изтиробли ночорлик туйғулари, нидолари, ғам-андухлари билан боғлиқдир.

Бу ландэйлар аёллар шахсияти ва ижтимоий ҳаётининг барча нуқсонлари: орномуснинг топталиши, эркаклар томонидан хўрланиши, жуфти-ҳалолини танлаш ҳуқуқидан маҳрум бўлиши, золим отанинг ҳукми ўз қизига қарши келиб, майиб-мажрух, аммо сармоядор мулқдорларга сотиши каби одатлар гирдобида мазлумага айланиши, азобланиши, туғёну нола чекишлири билан боғлиқ мавзулардадир:

همحولو غم راسره يوکرئ
پلارمی ظالم شو په بودا می خرخوینه

*(Эй дугоналар, ғамимга бўлинг шерик,
Золим отам қари чолга сотмоқда мени).*

په نيمه شپه سوي ناري شوي
مور له لورانو بيلوي کوكى و هينه

*(Тун ярим нолаи зор эшиштилди,
Жудо қилмоқдалар қизини онаизордан).*

صورت مى خېل واک يې د بل دى
صورته خاورى شى چى توردى واک کوينه

(Таним меники, аммо ихтиёрим бошқада,
[Бечора] таним [жонсиз] тупроққа айланар,
гар олсалар ихтиёрим бегоналар).

خوانانو ننگ راباندي و كري
پلارمى ئالم دى ما بنامار لره لير و ينه

(Йигитлар, қилинг [химоя мени] күрсатиб шижоат,
Золим отам узатмоқда мени аждарга).

خوله مى سېين بىرى سرى يۈورە
تمامى عمر لە خولي ناپى غورخۇمە

(Қария бир чол эга бўлди [гулдек] дудоқларимга,
Бир умр сўлак тупуриб ўтгум энди лабларимдан).

خاوندە پلارمى ليونى كري
د اشنا غىر پسى چندە شبکورە شومە

(Худоё, девонага айлантир [золим] отамни,
Севгилим фирогида кўр бўлаётдим).

Аёллар ландэйларида яна бир муҳим, кенг тарқалган мавзу кузатилади. Бу ландэйларда мардонаворлик ва қадр-қимматини йўқотган эркаклар устидан аёлларнинг ҳам истеҳзоли, ҳам аччик дарди ортидан келиб чиққан исёни ҳақидаги ландэйлардир. Ушбу мавзу билан боғлиқ аёлларнинг ғам-андухлари тўла, оғир, хуқуқсиз шахсий ҳаёти шу даражага етадики, чорасиз аёллар ҳатто турмуш ўртоғини ўз хоҳишларига кўра танлаш хуқуқи ва имкониятидан буткул маҳрум бўлганлар.

Юқорида зикр этилган “Ландэйлар – паштунлар дунёқарашининг тимсоли” номли мақола муаллифи ҳақли равища бу ҳақида қўйидагиларни ёзган эди: “Аёлнинг шахсий ва ижтимоий ҳаёти барча ҳолатларда (болаликда отасининг, ёшлиқда эрининг ва беваликда ўғли (эрининг вориси) назорати остида бўлади... Удумга асосан аёл жинояткордек қатл этилиши ёки номуси топталиши каби ишлар унинг хўжалари (эри ёки вориси)нинг назорати остида бўлиб, у аёлни улар моддий манфаат ва обрўлари учун тавон сифатида пул ва мол-мулк ўрнига бошқа одамларга берадилар. Бу каби аёлларни қабул қилувчилар гоҳида қари кишилар, вояга етмаган болалар, маҳаллий девоналар, гоҳида эса мусофиirlар ва майиб-мажрухлар бўлган. Оддий унаштирувда ҳам

эркакнинг мавқеи юқори бўлган. Ёшга, дидга, кўриниш, ижтимоий мавқега нисбатан ва бошқа масалаларда ҳам эркак ва аёл ўртасидаги тафовут (доимо) эркаклар фойдасига ҳал қилинган”².

Жуфти ҳалолини, бўлғуси куёвни, севгилисини танлашдек ҳукуқдан маҳрум бўлган паштун аёлларининг андуҳлари куйланган ландэйлар бу шеър тури орасида салмоқли ўринни эгаллайди. Шу билан бирга бу мавзу доирасига кирадиган ландэйлар орасида нафақат аёлнинг хўрлик андухи, шикояти, ноласи, зорланиши, балки унинг ушбу ижтимоий ҳолатга қарши қарашларини акс эттирувчи ландэйлар ҳам мавжуд бўлиб, бу тоифа ландэйларда урф-одатга кўра унаштирилган куёв, эр – эркакни турли хил рамзий сўзлар, ишоралар воситасида ўша ситамкор, мустабид, золим, ношуд, майиб-мажруҳ жоҳилона хатти-харакатлар, ҳайвоний ҳис-туйғулар соҳиби бўлган эркакларга нисбатан ўз муносабатларини ҳам изхор қиласидар. Таниқли аффон шоири, йирик олим Сулаймон Лойик “بَسْتُولنْدِي“ (“Пашту ландэйлари”) номли тўпламига ёзган кириш мақоласи³да таъкидлашича, бу тоифа ландэйларда хасис, номард, шарм-ҳаёсиз, қўрқок, бебурд, бекорчи, ландовур, виждонсиз, инсофсиз, шайтонсифат, ғийбатчи, қабих, ғайратсиз эркак-эрларга нисбатан موزى (музай), (музагай) каби юзлаб аёллар ландэйларида ишлатадиган ва ландэйни эшитувчи ёки ўқувчилар бу сўзларнинг ҳаммага қаратилганлиги ва нима маънода ишлатилаётганлигини дарҳол билганлар. Хаёллари, кўз олдиларида юқоридаги лаънатомуз сифатларга эга эр ва эркаклар, яъни музайлар ҳақида тасаввур ҳосил бўлган.

Аёллар томонидан айтилган қуидаги ландэйларнинг намуналарида “музай” ёки “музагай” сўзлари орқали аёлларнинг эътиrozли ҳис-туйғулари, нафрат ва ҳасратларини кузатамиз:

موزى په مينه څه پوهېږي
په نس بي مور کړتر سبا کوي خوبونه

(Англамас ишқнинг не эканин музай,
Корнини тўйдирсанг, кўтарсан тонггача ухлаганин).

صورت می تول د ز هرو دک دی
زه منگری موزى پر زره خورلی يمه

(Заҳар ила тўлган бутун вужудим менинг,
Илон-музай юрагимни егани учун).

² Қаранг: لندی ها الگوی جهابینی پشتو، ۱۶۱ ص.

³ Қаранг: پښتو لندی، د افغانستان د علومو اکاديمی، پښتو تولنه، کابل، ۱۳۶۴ هـال، نه د یرشم مخ.

پاس پе سنگر تىگونه وشو
مېرونە مرى موزىان بە روغ كورتە راھىنە

(Жангда күп отишималар бўлди,
Ҳалок бўлдилар мардлар, музайлар қайтдилар соғ-саломат уйларига).

كل مى دياره سره بنایى
مناسب نه دى چى موزى يى بویوينە

(Мен گулимни маҳбубимга йўллайман,
Уни ҳидлашга муносиб эмас [эрим] музай).

Хадайه موزيا نو کى مرگ گد گرى
چى د غيرت ليونى نجونه خلاصى شىنە

(Музайлар орасида тарқат ўлимни, эй худоийим,
Токи гайратга тўлган қизлар озод бўлсинлар).

سترگى خوتараکىرى خادايە
ظالم موزى مى لە كتو منع كويىنە

(Кўзни сен бердинг худоийим,
Ситамкор музай [эса] менга кўришини таъкиқлааб қўйди).

اسمانه پريوزىي بخته واپرى
زىركىيە وچ شى ما موزى لە دوينە

(Эй фалак, қудратингла қайтар баҳтимни,
Узатмоқдалар [ахир] мени музайга, ўликка айланур қалбим).

Бу мавзуга оид мисолларни кўплаб давом эттириш мумкин. Аммо шуниси аниқки, афғонларнинг бошқа фольклор асарлари қатори ландэйларда ҳам аёлнинг қисмати ҳали ҳамон долзарб мавзу ҳисобланади. Чунки ҳозиргача беваларнинг эрлари ўлимидан сўнг оила мулкининг бир қисми сифатида бошқага мол-мулк каби мерос бўлиб ўтиши, оила бошлиғи бевани шариатни ўртага қўйиб бошқа оиласа мол-мулк эвазига сотилиши, беванинг мерос олиш ҳуқуқидан маҳрум этилиши, умуман, бу масалаларда аёлнинг ҳақ-ҳуқуқи мутлақо чекланганлиги ҳолати ҳамон давом этаётганлиги ҳам бор гап. Шунинг

учун ҳам инсонийликка зид бўлган бундай ҳолатлар ҳам аёлларнинг ҳасрат, надомат тўла ландэйларида баён этилган:

ما وي چи مرگ به مى پرده شى
اوسمى په ژوند گورته چونجي مى خورنىه

(Ўйлардимки, ўлим бўлар менинг ҳалоскорим,
Энди тириклиайн гўрга тиқишияпти (сотишияпти) мени,
баданимни кемирмоқда қуртлар)

Хръхе ди қрм بنаде не ди қрм
Ширине ورоре ди ме وزе арманоне

(Мени сотдинг, қувончимни йўқ қилдинг,
Эй қадрли акажоним, ушалмасин армонларинг сенинг)

Ушбу аёл ландэйлари орасида қуидаги ажиб мисралар ҳам дикқатни тортади:

Зе ди زаре غوايى ته وركرم
كور دي ويران شه خپله پلарه لوردي و مه

(Узатдинг мени қари сигирга,
Үйинг куйсин сени, отам, қизинг эдимку ахир)

Юқорида зикр қилинганидек, аёл ландэйларида озодлик, ватан ҳимояси учун фидойилик кўрсатиш, жасурликни улуғлаш каби туйфуларини ҳам кенг ифодалаган кўплаб намуналарни учратамиз. Ушбу тоифадаги ландэйларнинг ҳар бирида жангга доим тайёр турган ва йўқотишларга қарамай ғалабага тўла ишончи бўлган паштунларнинг жонли тарихи сўзлаётгандек бўлади:

Сба به جنگ په سپین میدان وی
خوانان به وینی تویوی جنگ به گتینه

(Эрта тонгдан жсанг бўлар майдонда,
Азамат ёшлиар қон тўкар, аммо галаба аниқ).

Бу мисралардаги оддий ва айни пайтда ёрқин сифатлашлар паштун халқи бадиий тафаккурининг тан олинган фазилатидир. Бу шеър мазмуни ана шу

хақиқатни тасдиқлаш учун яратилгандек. Қизнинг бу ландэйида аслида бор-йўғи бир-иккита илғаб бўлмас чизгилар, аммо қуидаги мисралар каби таъсиран манзара яратилган:

سبا ته بیا د جنگ و عده ده

حوانان خنگلی لگوی جنگ له ورخینه

(Эртага яна жанг ваъда қилинган,
Азаматлар чодирдан отилиб чиқиб, жангга кираплар)

Курбонсиз жанг бўлмайди. Аммо шаҳид кетганлар жисмини душман қўлида таҳқирланишига йўл қўйиб бўлмайди. Жангга севгилисидан жудо бўлган, аммо бундан бехабар дугонасига паштун қиз ландэй бағишлиади:

ورشه ديار خبر دي واخله

په غرمو پروت دى له خولي ويني غورزوينه

(Бор, ёрингдан хабар ол,
Ётар оғзидан қон оқиб кун қизиғида).

Талофот қайғуси қанчалар аччиқ бўлмасин, у озодлик истагининг порлоқ ҳисларини англаб етишини тўсиб қўя олмайди. Кўпгина аёлларнинг жанговар ландэйларида озодлик учун кураш, унда жон фидо қилишни улуглаш орқали куйланади:

د پښتانو زلميانو وار دی

په خپل وطن به توريالی خان جاروينه

(Навбат паштунларнинг ўсмирларига келди,
Улар мардларча қурбон қиларлар ўзларини Ватан учун).

Ватан ишқи паштун халқи тасаввурида, қўпинча, ўз қалбининг танлаганига – севгилисига тенглаштирилади:

د آزادی مشوقة واي

د غلامی يار ته خولگی نه ورکومه

(Озодлик маъшуқаси айтар:
“Бермасман лабларимни агар бўлса ёрим қул-asur”).

Аёл ландэйларида қўрқоқлик паштун йигитлари учун шармандалик тимсоли ҳисобланади. Паштун характерига йигитнинг жанг майдонини ташлаб қочиши шармандали, номуссиз, мутлақо ёт нарса ҳисобланади. Кўплаб ландэйларда қиз ёрининг жангдан чекинмасликка чақиради, акс ҳолда тенгдош қизлар орасида уни уятга қўймаслик илтижосини қиласди:

جانانه جنگ نه پرشانه شى
چي د همزو لو را د خندانه شم مينه پغورو نه

(*Азизим, чекинма жсангда зинҳор,
Мен қилмайин дугоналарим олдида ор*).

جانانه جنگ کي توره وکره
چي د همزولو را د خندانه شم مينه

(*Қилич солиб жсанг қил, азизим,
Кулмасинлар устимдан дугоналарим сени севганим учун*).

جانان می سر پر وطن كېښسو
په تار د زلفو به کفن ورته گندمه

(*Жонини тикди ёрим ватан учун,
Зулфим торларидан тўқугум унга кафанди*).

Ошиқ номидан айтилган қуидаги гўзал мисралар ҳам афғон аёлининг қисматига ишоралардан иборатдир.

*Ҳар икки кўзинг яқин қил манга,
Йиғласа гар тўкарлар марваридлар.*

*Бўлай фидоси хумор қўзларинг,
Йиғласа гар тўкарлар марваридлар.*

*Боқинг унинг кўзларига, эй олам аҳли,
Йиғласа гар тўкарлар марваридлар.*

Ландэйларнинг биз зикр этган мавзулари ҳакидаги кузатишлар бу – улкан поэтик мерос уммонидан қатралардир. Бу шеърда ўз аксини топган афғон

аёлининг ҳис-туйғулари, олий кечинмалари, унинг аламини тасвирлаш муаммолари ва умуман бу топфа ландэйларда шакл ва мазмун мутаносиблиги, ритмика ва оҳангдорлик, композиция, поэтик исторалар масаласини бирма-бир изоҳлаш, ҳалқнинг ўзига хос бўлган маънавий руҳий ҳолатини очиб бериш масаласи ҳали олдиндадир.